

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl a vyhlásil ve veřejném zasedání konaném dne 1. března 2024 v Brně, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miloše Žďárského a přísedících Jaroslavy Vavrouchové a Moniky Mičkalové,

takto:

Podle § 314r odst. 4 trestního řádu se **schvaluje** dohoda o vině a trestu uzavřená dne 23. 10. 2023, mezi státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Brně, JUDr. Davidem Uhrem, a obviněnou právnickou osobou XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, zastoupenou zmocněncem I.N., narozeným XXXXX, za účasti obhájce JUDr. Vojtěcha Steiningera LL.M., advokáta č. ev. ČAK 15681, ve znění návrhu předneseného státním zástupcem ve veřejném zasedání konaném dne 1. 3. 2024 tak, že

...

obviněná
XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX,

je vinna, že

Společnost XXXXX,

se sídlem XXXXX, IČ: XXXXX, jakožto provozovatel fotovoltaické elektrárny označené jako XXXXX, umístěné v katastrálním území XXXXX,

zastupovaná jednatelem odsouzeným P.N., nar. XXXXX, a to od 31. 7. 2009 do 30. 11. 2018, a jednatelem odsouzeným V. Š., nar. XXXXX, a to od 27. 11. 2009 do 30. 11. 2018, a následně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

od 1. 12. 2018 zastupovaná jednatelem společností XXXXXX, IČ: XXXXXX, kterou při výkonu zastupuje H.I.N., nar. XXXXXX, a současně od 1. 12. 2018 zastoupená jednatelem společností XXXXXX, IČ: XXXXXX, kterou při výkonu funkce zastupoval do 9. 10. 2019 V. Š., nar. XXXXXX, a od 29. 1. 2020 ji zastupuje V. Š., nar. XXXXXX, jednajících v jejím zájmu a v rámci jejího podnikání spočívajícím ve výrobě elektrické energie fotovoltaickým způsobem, a která neměla žádné zaměstnance,

přesto, že vzhledem ke znalosti jednatele P.N. a jednatele V.Š., nar. XXXXXX, o průběhu výstavby a zprovoznění XXXXXX, společnost XXXXXX, věděla, že na výsledný licencovaný výkon 7,519 MW byla dokončena až dne 14. 3. 2011,

a proto spol. XXXXXX, věděla, že jednáním jednatele P.N. a jednatele V.Š., nar. XXXXXX, byla pro ni jednak nezákonně vylákána na Energetickém regulačním úřadu licence č. 111018198 rozhodnutím č.j. 14226-10/2010-ERU ze dne 30. 12. 2010, které nabylo právní moci téhož dne, když podklady doložené jednatelem P.N. a V.Š., nar. XXXXXX, k licenčnímu řízení za společnost XXXXXX, coby žadatele o licenci se cíleně nezakládaly na pravdě, a to obsahově fiktivní:

- zpráva nazvaná jako Výchozí revize – zpráva o revizi elektroinstalace ev. č. 281110 – elektroinstalace NN, XXXXXX - 11 304,960 kWp, datovaná dnem 28. 11. 2010, s obdobím údajně prováděné revizní činnosti ve dnech 26. 11. - 28. 11. 2010, kterou vypracoval odsouzený K. K., revizní technik elektrických zařízení a hromosvodů ev. č. 5791/5/08/R-EZ-E2/B, do které záměrně uvedl nepravdivé, v době vypracování realitě neodpovídající údaje o instalaci a zapojení 49 152 ks fotovoltaických panelů od firmy CANADIAN SOLAR á 230 Wp, a celkový instalovaný výkon fotovoltaické elektrárny 11 304,960 kWp, se závěrem, že elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno provozu, ačkoliv věděl, že k datu 28. 11. 2010 na FVE výše uvedený počet fotovoltaických panelů instalován není a tedy ani celkový instalovaný výkon neodpovídá výkonu 11 304,960 kWp,
- zpráva nazvaná jako Výchozí revize – zpráva o revizi elektroinstalace ev. č. 201210 – elektroinstalace NN, XXXXXX - 7 518,85 kWp, datovaná dvojím datováním jejího vyhotovení, a to na první straně dnem 20. 12. 2010 a na poslední straně dnem 22. 12. 2010, s obdobím údajně prováděné revizní činnosti ve dnech 17. 12. - 20. 12. 2010, kterou rovněž vypracoval odsouzený K. K., revizní technik, do které záměrně uvedl rovněž nepravdivé, v době vypracování realitě neodpovídající údaje o instalaci a zapojení 27 321 ks fotovoltaických panelů od výrobců Bosch Solar Module c-Si M60, LG, Schott, C.S.I., Sharp ND a Photowatt PW 2050, s celkovým instalovaným výkonem fotovoltaické elektrárny 7 518,85 kWp, se závěrem, že elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno provozu, ačkoliv věděl, že k datu 20. 12. 2010 na FVE výše uvedený počet fotovoltaických panelů instalován není a tedy ani celkový instalovaný výkon neodpovídá výkonu 7 518,85 kWp,
- na stavebním úřadě vylákané rozhodnutí o předčasném užívání stavby vydané Stavebním úřadem Obecního úřadu Sokolnice, okres Brno-venkov, sp. zn. 1954/10/SÚ/HJ, č. j. 2086/10 ze dne 20. 12. 2010, opatřené doložkou o nabytí právní moci ke dni 21. 12. 2010, podle kterého se povoluje předčasné užívání stavby nazvané „XXXXXX na pozemku p. č. 2811/1, 2729, 2783, 2780, 1636/1, 1589/3,12, k. ú. Sokolnice" do 30. dubna „2010“ s tím, že stavba obsahuje fotovoltaickou elektrárnu o celkovém výkonu cca 10 MW, které však bylo vydáno mimo jiné i v důsledku vědomě klamavého jednání P.N. a V.Š., nar. XXXXXX, když pro účely tohoto rozhodnutí předložil stavebnímu úřadu P.N. dne 20. 12. 2010 při kontrolní obhlídce stavby kromě jiných i zcela nepravdivé dokumenty, a to Výchozí revizi – zprávu o revizi elektroinstalace ev. č. 281110 – elektroinstalace NN, XXXXXX – 11 304,960 kWp, datovanou dnem 28. 11. 2010 a vypracovanou K.K.; reálnému stavu výstavby fotovoltaické elektrárny obsahově zcela neodpovídající Dohodu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

mezi společnostmi XXXXX jako objednatelem, zastoupenou P.N. a V.Š. a společností XXXXX, IČ: XXXXX, jako zhotovitelem, zastoupenou V.Š. o udělení souhlasu s předčasným užíváním stavby uzavřenou dne 6. 12. 2010; reálnému stavu výstavby fotovoltaické elektrárny obsahově zcela neodpovídající Dohodu mezi společnostmi XXXXX, jako objednatelem, zastoupenou P.N. a V.Š., nar. XXXXX, a společností XXXXX, IČ: XXXXX, jako zhotovitelem, zastoupenou H.I.N. o udělení souhlasu s předčasným užíváním stavby uzavřenou dne 15. 12. 2010 a obsahově nepravdivou listinu nazvanou „Čestné prohlášení osoby provádějící dozor nad realizací stavby“ ze dne 10. 12. 2010,

- Protokol o předání a převzetí díla dle smlouvy o dílo uzavřené mezi společnostmi XXXXX jako objednatelem, zastoupené P.N. a V. Š., a společností XXXXX jako zhotovitelem, zastoupené V.Š., podle něhož mělo dojít k předání a převzetí provozuschopného díla FVE o výkonu 4 MWp ke dni 22. 12. 2010 bez jakýchkoliv závad a nedodělků bránících v provozu,
- Protokol o předání a převzetí díla dle smlouvy o dílo uzavřené mezi společnostmi XXXXX jako objednatelem, zastoupené P.N. a V.Š., a společností XXXXX jako zhotovitelem, zastoupené H.I.N., podle něhož mělo dojít k předání a převzetí provozuschopného díla FVE o výkonu 3,519 MWp ke dni 22. 12. 2010 bez jakýchkoliv závad a nedodělků bránících v provozu,

kterými jednatele P.N. a V. Š., nar. XXXXX, licenčnímu úřadu předstírali, že tato výrobná je ve stavu úplné dokončenosti a splňuje všechny podmínky pro udělení licence podle § 5 odst. 3 a § 7 odst. 4 písm. d), e) energetického zákona (zákona č. 458/2000 Sb., v tehdy účinném znění) a podle § 7 odst. 1 písm. d), odst. 4 a podle § 9 písm. c) vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, v tehdy účinném znění,

a současně si byla spol. XXXXX, vědoma, že k její žádosti o první paralelní připojení výrobní podané u společností XXXXX, o připojení výrobní XXXXX k distribuční soustavě spol. E.ON Distribuce, její jednatele doložili nebo nechali doložit dne 30. 11. 2010 a dne 29. 12. 2010 výše uvedené nepravdivé Zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení revizního technika K.K. ze dne 28. 11. 2010 č. 281110 a ze dne 20. 12. 2010 č. 201210, o kterých se provozovatel distribuční soustavy, společnost XXXXX, mylně domníval, že jsou pravdivé, a proto provedl tzv. první paralelní připojení výrobní FVE o instalovaném výkonu 7 518 kW k distribuční síti dne 29. 12. 2010, o čemž sepsal Protokol schválení výrobní číslo XXXXX, který za společnost XXXXX, podepsal jednatel odsouzený P.N., čímž byla fotovoltaická elektrárna XXXXX uvedena do provozu ke dni 30. 12. 2010, a že jí tak neoprávněně vznikl nárok na garantovanou podporu k XXXXX jako ke zdroji uvedenému do provozu v roce 2010,

tak přesto spol. XXXXX, prostřednictvím svých jednatelů P.N. a V.Š., nar. XXXXX, od 1. 1. 2012 záměrně využívala mylné domněnky postupných plátců garantované podpory o zákonnosti udělení licence a uvedení výrobní XXXXX do provozu dne 30. 12. 2010,

a s cílem se neoprávněně obohatit v době od 1. 1. 2012 do 31. 10. 2020 prostřednictvím jednatelů P.N. a V.Š., nar. XXXXX, a od 1. 12. 2018 prostřednictvím jednatelů společností XXXXX, IČ: XXXXX, kterou při výkonu zastupuje H.I.N., nar. XXXXX, a společností XXXXX, IČ: XXXXX, kterou při výkonu funkce zastupoval do 9. 10. 2019 V.Š., nar. XXXXX, a od 29. 1. 2020 ji zastupuje V.Š., nar. XXXXX, uplatňovala postupný měsíční nárok na garantovanou podporu pro XXXXX jako zdroji uvedenému do provozu v roce 2010 se zvolenou podporou ve formě výkupní ceny jednak ze Smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy č. 2011-S711045, uzavřené dne 22. 2. 2011, s účinností od data uzavření smlouvy, mezi spol. XXXXX, zastoupenou jednatelem P.N.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

a V.Š., nar. XXXXX, a spol. XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, jejíž jednou přílohou byla licence č. 111018198, a jednak následně na základě navazující Smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s podporou formou výkupních cen s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy - samofakturace č. 2013-PV-S711045, uzavřené dne 17. 12. 2012, s účinností od 1. 1. 2013, mezi spol. XXXXX zastoupenou jednatelem P.N. a V. Š., nar. XXXXX, a spol. E.ON Energie, a. s., IČ: 260 78 201, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice, jejíž jednou přílohou byla licence č. 111018198, přičemž ve smlouvě jednatele podepsali „specifikaci výrobního zdroje“ označeného jako „FVE Sokolnice“, v níž bylo popsáno „vedení výroby o instalovaném výkonu 7 518,85 kWh do provozu v souladu s právními předpisy: 2010“, kterými tak spol. XXXXX, prostřednictvím obou jednatelů, P.N. a V.Š., nar. XXXXX, těmto plátcům garantované podpory, tedy společností E.ON Distribuce, a. s., a E.ON Energie, a. s., předstírala, že licenci získala od ERU podle práva a zákonně, že ve smlouvě uvádí pravdivé informace ke zdroji, licenci a nároku na garantovanou podporu pro zdroje z roku 2010,

přičemž zúčtováním měsíčních výkazů o množství vyrobené elektrické energie ve XXXXX byla společnost XXXXX, v období od 1. 1. 2012 do 31. 10. 2020 neoprávněně vyplacena částka podpory v celkové výši nejméně 369 999 447 Kč (bez DPH, solární daně a tržní ceny elektřiny), přičemž za dobu od 1. 11. 2020 do 31. 12. 2030 by dále došlo k neoprávněnému čerpání podpory v celkové výši nejméně 488 558 713,39 (bez DPH, solární daně a tržní ceny elektřiny), to vše ke škodě České republiky-Ministerstva průmyslu a obchodu,

tedy

jednak ke škodě cizího majetku sebe obohatila tím, že využila něčího omylu a způsobila tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a jednak se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k využití něčího omylu, obohacení sebe a způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, jehož se dopustila v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchala

zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný a dílem ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 18 odst. 1, odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, a podle § 68 odst. 1 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře **400 denních sazeb** při výši denní sazby **25 000 (dvacet pět tisíc) Kč**, tedy celkem **10 000 000 (deset milionů) Kč**.

Podle § 22 odst. 1, odst. 3, zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, se obviněné ukládá trest zákazu přijímání dotací a subvencí spočívající v zákazu nárokovat a přijímat státem garantovanou podporu pro obnovitelné zdroje energie na

5 (pět) let.

Podle 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená Česká republika-Ministerstvo průmyslu a obchodu, IČ: 476 09 109, se sídlem Praha 1, Na Františku 32, odkazuje se svým nárokem na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

Odůvodnění:

1. Vzhledem k tomu, že se státní zástupce a obviněná vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obviněná současně prohlásila, že si nepřeje, aby v její prospěch podala odvolání jiná oprávněná osoba, došlo k vyhotovení pouze zjednodušeného rozsudku, který neobsahuje odůvodnění (§ 129 odst. 2 trestního řádu). Výjimku z tohoto obecného ustanovení představuje věta poslední výše uvedeného ustanovení trestního řádu, podle níž mají-li právo podat odvolání i poškozený nebo zúčastněná osoba a nevzdali-li se tohoto práva, je třeba odůvodnit ty výroky, proti kterým mohou podat odvolání. Vzhledem k tomu, že podle § 246 odst. 1 písm. d) trestního řádu, může rozsudek odvolání napadnout též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení pro nesprávnost výroku o náhradě škody, nebo nemajetkové újmy v penězích, nebo o vydání bezdůvodného obohacení, je pak třeba vzít v úvahu skutečnost, že v rámci přípravného řízení se jako poškozená s nárokem na náhradu majetkové škody připojila Česká republika–Ministerstvo průmyslu a obchodu prostřednictvím Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových (č. l. 988-990), nezbývá, než se zabývat uplatněným nárokem poškozené a v rámci odůvodnění tohoto rozsudku tedy bude věnován prostor výhradně části rozsudku upravující uplatněný nárok poškozené České republiky na náhradu škody.
2. Předem je třeba konstatovat, že připojení poškozené bylo shledáno za řádné a včas podané. Svým připojením k trestnímu řízení ze dne 5. 10. 2022 (č. l. 988-990) poškozená požaduje, aby soud rozhodl o náhradě způsobené škody ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu a zavázal obviněnou právnickou osobu povinností nahradit škodu ve výši 1 118 395 527,72 Kč. Svým přípisem ze dne 24. 11. 2022 (č. l. 1012) pak poškozená modifikuje svůj původní návrh v tom smyslu, že pokud by došlo k pravomocnému zabránění náhradní hodnoty společnosti XXXXX, pak by byla její výše započtena k požadovanému nároku, neboť takto zabraná náhradní hodnota by se stala příjmem státního rozpočtu, a tedy příjmem poškozené. Konečně v rámci konaného veřejného zasedání poškozená prostřednictvím svého zástupce modifikovala svůj návrh definitivně tak, že navrhla, aby obviněná společnost byla zavázána povinností náhrady škody ve výši původně uplatněné (1 118 395 527,72 Kč) a alternativně za předpokladu, že by takovému primárnímu návrhu poškozené nebylo vyhověno, navrhla alespoň zavázat obviněnou společnost povinností náhrady škody ve výši, ke které dospěly orgány činné v trestním řízení (369 999 447 Kč).
3. Pokud jde o otázku nároku na náhradu škody při vázanosti soudu rozsahem dohody o vině a trestu, pak k této je třeba vycházet z nálezu Ústavního soudu III.ÚS 1420/22 ze dne 6. 12. 2022, potažmo nálezu Ústavního soudu III.ÚS 236/23, z nichž se mimo jiné podává výklad ustanovení § 314r odst. 4 trestního řádu tak, že výrok o náhradě škody soud uvede v souladu s dohodou o vině a trestu, pokud s ní poškozený souhlasí, nebo s dohodou o vině a trestu, v níž dohodnutý rozsah a způsob náhrady škody odpovídá řádně uplatněnému nároku poškozeného, přičemž z hlediska jazykového výkladu je zjevné, že použitím výrazu „v souladu s dohodou“ či „dohodnutý rozsah“ je kladen důraz na projevenou vůli stran, kterou učinily obsahem schvalované dohody. Ve věcech výše uvedenými nálezy Ústavního soudu řešených jde přitom o naprosto obdobnou otázku toho, zda soud je oprávněn obžalovanému (v daném případě obviněné) uložit povinnost k náhradě škody, jejíž výše sice byla součástí prohlášení obžalovaného (obviněné) ke skutku ve sjednané dohodě o vině a trestu předložené státním zástupcem ke schválení soudu, ovšem s výhradou stěžovatele k uplatněným nárokům i k výši samotné škody. Ústavní soud přitom uzavírá, že byl-li skutek ve sjednané dohodě popsán, tak aby nemohl být zaměněn s jiným, a aby bylo odůvodněno použití určité trestní sazby, tedy nutně i s vyčíslením výše škody, nelze rezignovat na spolehlivé prokázání skutkového stavu opatřenými důkazy ani dovozovat souhlas obžalovaného s jejím vyčíslením. Údaj o výši škody v popisu skutku slouží totiž v těchto případech výhradně ke sjednání dohody o vině a trestu. Ústavní soud pak rovněž uzavírá, že v situaci, zůstává-li výše škody způsobená trestnou činností do značné míry sporná, musí být o eventuální povinnosti obžalovaného (obviněné) ji uhradit rozhodnuto až v rámci civilního řízení, kde k dané otázce bude

prováděno odpovídající dokazování a jak obžalovanému (obviněné), tak poškozenému bude dán náležitý prostor se k otázce náhrady škody vyjádřit. Podle § 229 odst. 1 a 2 trestního řádu totiž platí, že není-li podle výsledku dokazování pro vyslovení povinnosti k náhradě škody podklad, nebo bylo-li by pro toto rozhodnutí třeba provádět další dokazování, jež by podstatně protáhlo trestní řízení, soud odkáže poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Jak je patrné z uzavřené dohody o vině a trestu mezi státním zástupcem a obviněnou společností XXXXX (č. l. 1212-1214), tak obviněná společnost pod bodem V. výslovně uvedla, že nesouhlasí, aby jí byla podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložena povinnost nahradit majetkovou škodu poškozené.
5. Má-li soud shrnout nárok uplatněný poškozenou ČR–MPO tak, jak je tento uveden v původně podaném návrhu (č. l. 988-990), pak tento zjevně sestává ze součtu dvou částek, a to částky 222 345 902,65 Kč, jež měly být v letech 2010-2012 provozovateli FVE celkem vyplaceny na podporu za výrobu energie z obnovitelných zdrojů a dále částky 896 049 625,07 Kč, jež měla být v období od 1. ledna 2013 do 31. října 2020 vyplacena obviněné společnosti a ve svém souhrnu tak zástupce poškozené navrhuje uložit „obžalovaným povinnost společně a nerozdílně nahradit škodu ve výši 1 118 395 527,72 Kč (zjevně je však míněna obviněná právnická osoba XXXXX,)“. Takovému závěru však výsledky dokazování nesvědčí. Porovnáním dokladů, z nichž se podává výše vyplacené garantované podpory, dále podle cenových rozhodnutí Energetického regulačního úřadu a konečně ze závěrů znaleckého posudku zpracovaného v oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, specializace účetnictví (č. l. 751-798) se orgány činné v trestním řízení dobraly k závěru, že v období od 1. ledna 2012 do 31. 10. 2020 byla společnosti XXXXX neoprávněně vyplacena částka 369 999 447 Kč, a to bez DPH, solární daně a tržní ceny elektřiny (při odhlédnutí od další složky způsobené škody, jež by byla způsobena do budoucna) a v uvedené výši, tj. 369 999 447 Kč, lze shledávat nárok uplatněný poškozenou za důvodný. Výpočet aktuální výše škody nicméně komplikuje fakt, že v trestní věci, jež kauze projednávané předcházela a v níž byli původní jednatele společnosti XXXXX P.N. a V.Š., jakož i zpracovatel nepravdivých revizních zpráv K.K. uznáni vinnými a odsouzeni, došlo současně rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 17. března 2023, č. j. 1 T 2/2016-3567, k zabránění věci vlastníka XXXXX, a to částky 327 023 193,42 Kč včetně příslušenství, když uvedená společnost v předmětném období ve věci vystupovala jako osoba zúčastněná. Rozsudek nabyl právní moci téhož dne, kdy byl vyhlášen, tedy 17. března 2023. Přes rozdílnost původního postavení společnosti XXXXX jako osoby zúčastněné oproti aktuálnímu postavení této společnosti jako osoby obviněné je třeba chápat zabrané prostředky v uvedené výši jako příjem státního rozpočtu České republiky a při vědomí, že v této trestní věci vystupuje v roli poškozené právě Česká republika, by při výpočtu částky, jež by měla být obviněnou společností poškozené na náhradě škody uhrazena, mělo správně dojít k odpočtu částky 327 023 193,42 Kč od původně požadované náhrady škody. Dále je třeba vzít v úvahu, že výše uvedená částka, která byla zabráněna, byla zabráněna včetně příslušenství, jehož vyčíslení by bylo třeba zjistit a rovněž odečíst od původního požadavku. V tomto smyslu ostatně vyznívá i již výše zmíněný přípis poškozené ze dne 24. 11. 2022 (č. l. 1012), v rámci kterého poškozená sama takový postup navrhuje. Relevanci je třeba přiznat i tvrzení žalobce, že pro případ schválení dohody o vině a trestu by se příjmem státního rozpočtu stal i ukládaný peněžitý trest v celkové výměře 10 000 000 Kč. Při vědomí existence zákona č. 59/2017 Sb. o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestních řízení a o změně některých zákonů, pod kteroužto zákonnou úpravu použití jak zabraných prostředků, tak peněžitého trestu spadá, je současně třeba vzít v úvahu zde popisovaný zákonný proces s nakládáním s uvedenými prostředky tak, že se prostředky z majetkových trestních sankcí ukládají na zvláštní účet zřízený Ministerstvem spravedlnosti a z tohoto účtu pro případ, že poškozeným není v konečném důsledku prokázána škoda pachatelem trestného činu nahrazena, pak tehdy může poškozený žádat o vyplacení škodné částky a za předpokladu splnění podmínek stanovených výše uvedeným předpisem, se pak tyto podle ust. § 7 odst. 1, odst. 2 zmíněného předpisu užijí v zákonem stanoveném poměru mj. i k uspokojení

majetkových nároků oprávněných osob, které vznikly v důsledku spáchání trestného činu. Zbylé peněžní prostředky jsou pak příjmem státního rozpočtu.

6. Z výše naznačeného je pak zřejmé, že konkretizace částky, jakou v konečném důsledku by měla být společnost XXXXX vůči poškozené ve smyslu ust. § 228 odst. 1 trestního řádu zavázána, by reprezentovala opatřování a provádění dalších důkazů zaměřených výlučně na rozhodnutí o nároku poškozené na náhradu škody, což by způsobilo podstatné průtahy v trestním řízení, když jeho účelem je především co nejrychleji rozhodnout o stíhaném skutku po jeho spáchání, tedy o vině a trestu. Za popsané situace tak nezbylo, nežli při vědomí, že otázka náhrady škody nebyla obsahem sjednané dohody o vině a trestu mezi státním zástupcem a obviněnou, odkázat poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních z výše uvedených důvodů.
7. Nad rámec uvedeného cítí soud potřebu vyjádřit se stručně k zástupcem poškozené navrhované aplikaci postupu ve vztahu k poškozené tak, jak je tento rozveden v rámci usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 15. února 2024, č. j. 1 To 107/2023-51. Z tohoto rozhodnutí v jiné trestní věci se mj. podává, že dospěje-li soud k závěru, že prohlášení obviněného o spáchání skutku popsaného v dohodě, a to včetně konkrétní výše způsobené škody odpovídá skutkovému stavu věci, předloženou dohodu schválí a učiní ji tak základem pro výrok o vině obviněného a při následném rozhodování o řádně uplatněném nároku na náhradu škody, který nebyl součástí uzavřené dohody, je pak většinou vyloučena aplikace § 229 odst. 1 trestního řádu. Takové závěry však s ohledem na výše naznačenou komplikaci určení skutečného zůstatku škody poškozené dosud neuhrazené, aplikovat nelze.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl.

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (§ 2 odst. 1 zák. č. 59/2017 Sb.).

Brno 1. března 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá

JUDr. Miloš Žďárský v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Veronika Veselá